

Dizajn má zmysel, iba ak je potrebný

Hlavná architektka z dánskeho štúdia Norm Architects Linda Korndal prišla do Bratislavu priblížiť tvorbu štúdia v rámci cyklu prednášok Clubovka, no odhalila o trochu viac – o práci i o sebe.

Text: Tatiana Lesajová; Foto: archív Norm Architects (Jonas Bjerre-Poulsen), Grus Grus – Valentína Nídelová (portrét)

Linda so zanietením rozpráva o svojej práci, prístupe a postupoch pri tvorbe. Z myšlienok ju počas rozhovoru vytrhne iba zmysel pre estetiku a detail – zmení tému a s nadšením začne opisovať svietidlo, ktoré visí v kaviarni, kde sa zhovárame, upozorňuje na rozdielnú materiálnosť vloženého schodiska do interiéru. Nadšenie pre dizajn, architektúru a detail, ktorý podľa nej tvorí interiér, je zrejmý počas celého rozhovoru. Mladá, no rozhľadená a inšpiratívna osoba – Linda Korndal priblížila na konci januára v bratislavskej Mozartovej sále rozmanitú tvorbu štúdia Norm Architects. V ňom pôsobí ako jeden z troch parterov. Napriek svojej profesionalite pri našom nefonnálom rozhovore pred prednáškou priznala, že i keď vás príležitosť hovoriť pred odborným audítóriom, má trémú ako každý iný človek.

Tatiana LESAJOVÁ: Je zrejmé, že názov vašho štúdia «Norm» odkazuje na tradíciu, či doslovne «normy», štandardy, ktoré sa vytvorili počas rokov v architektúre a dizajne a obe sú veľmi dôležitou súčasťou vašej práce. Spomenu li ste však, že máte ambíciu vytvárať vašou prácou nové «normy» pre severský dizajn. Čo podľa vás konkrétnie predstavuje základ pre tieto nové pravidlá?

Linda KORNDAL: Toto je náročná otázka. Je veľmi ľahké povedať, čo sa stane pravidlom alebo normou v budúcnosti. Vzdy, keď človek prispieva svetu niečim novým, mal by sa sám seba opýtať, prečo by to tam malo byť. Otázka «Prečo?» je veľmi dôležitá. Spochybňuje vytváranie vecí, ktoré svet nepotrebuje.

Ked niečo tvoríme – či je to dizajn alebo architektúra, stále sa vracieame ku kontextu a k tomu, prečo to vôbec navrhujeme. V našich návrhoch sa zamieravame na podstatu vecí. Všetko nadbytočné je

odstránené až do momentu, keď už naozaj nie je čo ubrať, ani pridať. Do bodu, v ktorom samotná vec dosahuje harmóniu, keď produkt nie je «nedorobený», ale, naopak, ani «predizajnovaný».

TL: Takže v skratke – veci by mali mať zmysel?

LK: Áno, správne. Pekne povedané!

TL: «Norm Architects» je multidisciplinárne štúdio. Zaoberáte sa architektúrou, produktovým dizajnom, fotografiou, grafikou. Osobne vašim blavým odborom je architektúra. Zaujímaľo by ma, ako prebieha kreatívny proces v štúdiu? Je každý zabranutý do navrhovania vo všetkých oblastiach, či naopak – každý je zodpovedný iba za svoje pridelené povinnosti?

LK: Zaujímavosťou je, že sme všetci architekti – tria partneri, absolventi rovnakej univerzi-

Bezťažový vzhľad: štýlistickým zámerom návrhu mramorovej misy «Hover Bowl» bolo zachytíť kontrast ľahkého objektu a jeho nehmotnej levitácii. Výroba MENU. [menu.as](#)

Magické predstavenie: sádrografia «Table for Everyone» vznikla pri príležitosti 75. výročia kodánskeho obchodného domu Illums Bolighus.

LINDA KORNDAL, ARCHITEKTKA: «Ak vytvoríte nejakú vec, je to ako by sa stala «malým človekom». Dávate veciam dušu, stanú sa vašimi priateľmi.»

ty. Jonas a Kasper skončili štúdium so zameraním na navrhovanie budov, ja so zameraním na nábytkovú tvorbu a doslova sme si to vymenili.

TL: Prečo?

LK: Akosi to priskošlo samo – počas nášho spoločného vývoja. Keď sme boli v štúdiu iba my tria, každý bol veľmi špecializovaný – to znamená, že ja som robila výhradne architektúru, Kasper iba produktový dizajn a Jonas sa zameriaval na «art directing», «branding» či fotenie.

Pred rokom sme sa však rozhodli, že je načase rozrásiť sa. A príbrali sme do tímu štyroch ľudí. Myslím, že pre nás partnerov je dôležité udržať si vlastnú špecializáciu, no ľudia, ktorých sme prijali, sa medzi nami pohybujú. Čo znamená, že veci konečne nadobudli

synergiu. Je to súčasť našej novej stratégie, v ktorej sa kompetencie zlučujú.

Vždy sme boli zvedaví, či projekt, ktorý pôvodne prišiel do môjho odkelenia, môže skončiť napríklad ako produkt. Povedzme, že Jonas bude robiť kreatívnu pre spoločnosť zaoberajúcu sa koženými výrobkami a náš výstupom sa nakoniec stane nový produkt – kožená taška. Kasper bude navrhovať bicykel, pričom zistíme, že bicykel potrebuje vlastnú predajňu, ktorú tiež navrhнемe. Ako som spomenula – ak sa sami seba pýtame: «Prečo?» samotný potenciál zadania nás navádzá i do ďalších oddelení štúdia. Popri tom zostávame pri našej špecializácii, aby sme vedeli spracovať projekt do detailu.

TL: Čo vám prináša najväčšiu radosť z práce – navrhovanie či realizácia, resp. výsledok, alebo oboje?

LK: To je veľmi zaujímavá otázka. Oboje má svoj «šarm». Ale nemyslím, že jedno bez druhého je viac ako iba myšlienka.

TL: Všetko musí byť dokončené, aby z tobô mohol mať človek dobrý pocit. Bola som skôr zvedavá, či preferujete niektorú fázu procesu.

LK: Asi mám skrytú túžbu odpovedať, že detail je to, čo tvorí priestor. Teší ma, keď vidím podlahu z drevených dosiek, ktoré svojím formátom, respektíve líniami, podčiarkujú symetriu priestoru. Vždy mám obavy, keď sa veci začnú stavať. Neviem prečo.

Ale tá časť predtým, keď sa stretávate s výrobcomi, dodávateľmi a zhovárate sa, čo sa bude diať – to je pravdepodobne moja oblúbená fáza.

Dizajn na každý deň: kúpeľňová súria «Stand» (návrh pre Ex.t) bola inspirovaná škandinávskou tradíciou a atmosférou severskej krajiny. ex-t.com

Jasný estetický názor: interiéry dánskych skromných bytov a domov (ako napríklad kodaňský «Townhouse IV», na obrázku) nešú typický rukopis ateliéru Norm, ktorý vyniká striedivosťou, čielenou paletou farieb a premysleným výberom materiálov.

Foto: Wen van Woudenberg | beeldstiel.com

Silný charakter: skromné kaviarenské prostredie «IOR2 Café» ukazuje, že aj s minimom prostriedkov možno rozvíjať intenzívnu interiérovú identitu podniku.

LINDA KORNDAL NORM ARCHITECTS

Dánske multidisciplinárne štúdio Norm Architects vzniklo v roku 2008. Tvoria ho architekti Kasper Ronn, Jonas Bjerre-Poulsen, Linda Korndal a ďalší spolupracovníci. Štúdiovo portfólio prekypuje širokým záberom architektonických, interiérových či produktových realizácií – nábytkom, svietidlami, mnobrakými doplnkami a podobne. Všetky charakterizuje zdržanlivý rukopis, typická severská racionalita, ktorá však nechýba iskra zmyselnosti, ani dotyk ľudskej citlivosti. normcph.com

TL: Kto je pre vás ideálny klient? Ten, ktorý presne definuje, čo potrebuje, a je prítomný počas všetkých fáz projektu, alebo ten, ktorý vám dá «volnú ruku»?

LK: Myslím, že keby ste sa spýtali mňa a Kaspera, ktorý má na starosti produktový dizajn, odpovedali by sme úplne rozdielne. Kasper by rád dostał možnosť vybrať si a začať od základov. Ja mám rada, keď môžem riešiť konkrétny problém. Vždy si rada vypočujem, čo sú klientove priania, pretože som presvedčená, že každý dom či priestor by mal byť vyrobený «na mieru» pre ľudí, ktorí ho budú užívať. Vždy klientov počúvam, no zároveň ich vyzývam, aby sa nad vecami zamysleli. Pýtam sa, prečo veci robia tak, ako zvyknú, pýtam sa «cez filter» architektúry, kym si nemyslím, že ich príbeh «dáva zmysel».

TL: Čo doposiaľ považujete za vaš najdôležitejší projekt? Nemusí byť «veľký», skôr dôležitý pre vás osobne.

LK: Máme jeden projekt, ktorý je mi veľmi blízky. Ide o dom, ktorý sa práve stavia v Nórsku, tento rok by mal byť dokončený. Pracovala som na ňom tri roky a všetko je tam navrhnuté do posledného detailu.

TL: Takže preto je taký výnimcočný?

LK: Áno, sčasti aj preto. Ale do veľkej miery aj z dôvodu, že dom je pre klienta, s ktorým sme

si okamžite porozumeli. Spolupracovalo sa mi s ním výborne, dokonca sme mali rovnaké názory na mnohé stránky života. Myslím si, že zadanie bolo veľmi zaujímavé – vytvoriť niečo minimalistické, a zároveň útulné. V dome sú miesta, kde môžete tráviť čas v spoločnosti druhých, ale i miesta, kde nájdete súkromie iba pre seba. Na tento projekt sa naozaj tešíme, keď ho uvidíme «naživo».

TL: Čo konkrétnie máte doma alebo používate z vecí, ktoré pochádzajú z dielne vašeho štúdia?

LK: Príliš veľa (smiech). Ak vytvoríte nejakú vec, je to ako by sa stala «malým ľuďom». Dávate veciam dušu, stanú sa vašimi priateľmi. Rada sa však obklopujem i objektmi, ktoré vytvorili iní dizajnéri. Mám veľa vecí, ktoré navrhli moji komarátia. Keď sa prejedem po byte, každý z objektov mi niekoho pripomene – objekty sa stávajú akýmsi mementom ľudí, ktorých mám rada. —

Článok vznikol v spolupráci s iniciatívou Clubovka – súriu svolnených predstavov so svetovými či domácimi architektmi, dizajnérmi a umelcami. Jej ďalšie pokračovanie je naplánované na 27. apríla 2017, keď do Bratislavu – opäť do Mozartovej sieni v Palffyho paláci na Ventúrskej ulici – zavíta kultová «olfaktoričká alchymistka» Sissel Tolaa. clubovka.sk

